

NOVA DOBA

Studijska knjižnica

dolž. iztis

Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstem, osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.
Upravišтво Strossmayerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.
Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Dr. V. KUKOVEC:

Slovenska demokratska stranka.

Zbor zaupnikov 9. tm. v Ljubljani je vzbudil po celi državi pozornost. Dal je dokaze, da predstavlja ta organizacija velik kapital v življenju našega naroda. Vodilni jugoslovanski politik je v demokratskem klubu v Beogradu izjavil, da je poseben znak zdravja kake organizacije, ki je sposobna celo ob ogromnih napadih od zunaj izpeljati idejno čiščenje na znotraj, razločitev s konservativci.

Zavzeti mi je kratko stališče nekim časopisnim pojavom zadnjih dni, ko sem bil odsoten v Beogradu. Te časniške novice se dotikajo tako cenjenih oseb naše narodne družbe, dr. Ravniharja in dr. Trillerja, da jih že zaradi njih samih ne smem prezreti.

Popolnoma napačno je, da bi bilo med menoj in njima kako osebno nasprotstvo. Ni ga nikdar bilo in ga ni treba, ker se naši interesi nikjer ne križajo. Mene veže na obe osebi zgodovina dolgoletnega dela za iste cilje in s tem celo tudi osebno prijateljstvo. Niti pred kratkim še ni bilo nezaupanja, kakor bi hoteli nekateri trditi, jaz se ne zaupljivosti ne zavedam. Moja politična napaka je celo prevelika odkritost. V prikrievanju blagažniškega prometa v organizaciji je krivično baš meni nezaupljivost očitali, ker sem jaz o njem manj vedel nego je mogel vedeti g. dr. Ravnihar, ker je znano, da sem jaz imel politično vodstvo in delo v rokah, in je hvala bogu smel za druge stvari tudi kdo drug kaj delati. S tozadevnimi opustitvami nisem mogel jaz zakriviti izstopa teh odličnih delavcev iz vodstva stranke, zlasti ker sem bival izven Ljubljane in celo Slovenije. Edino resno nasprotje je nastalo med menoj in g. dr. Ravniharjem in le deloma tudi dr. Trillerjem zaradi taktike glede obrambe napadene časti vodilnih sodelavcev v organizaciji. To stvar je meritorno tako izčrpno in markantno rešila cela demokratska Slovenija z izjavami zadnjih tednov, da ne kaže debato nadaljevati. Poklonil se bode iz discipline pred to odločitvo vsak demokrat, če bi morebiti osebno tudi ne bil prepričan, kajti

vse se neha, če niti najvišji forum zbor delegatov ne bode v kaki stranki absolutno merodajen. Formelno jaz demokratski javnosti v pojasnilo dopolnim le to, da niti glede kampanje zoper dr. Žerjavo in nas druge javne delavce jaz nisem bil v nesoglasju z dr. Ravniharjem ali dr. Trillerjem, kakor da bi onadva bila tu kaj storila. Nasprotje, kolosalno nasprotstvo je nastalo v naših nazorih le v tem, ali treba dopustiti, da se napravi iz poštenega narodnjaka in sobojevnika posili in proti splošni narodni zavesti — tata. Kaj je nas moglo tu tako ostro ločiti, ni moj namen razpravljati. Naj je meni dovoljeno le moje subjektivno stališče označiti. Jaz sem si bil tako svest svoje dolžnosti kot šef organizacije, da je treba napadalec udariti, ne jih pa pod svojo streho vzeti, da je pasivnost drugih mene tako iznenadila in razočarala, kakor še malo stvari na svetu. Moja borba v ti taktični nalogi je bila politična potreba in si pripisujem del zasluge, da je tako sijajno uspeša. Oni, ki se morajo v častnih borbah za prijatelje izpostaviti, so v celem civiliziranem svetu imuni za svoje tozadevno podrobno delo. Iz tega stališča zahtevam tudi jaz vsaj imuniteto, akoravno so vse organizacije stranke šle še dalje, da so mi izrekle celo zahvalo.

Ako smo na zaupniškem zboru v Ljubljani šli v idejnim razvoju za velik korak dalje, to ni naperjeno zoper nobeno osebo. Soglašali smo, da mora stranka kreniti na levo, proč od konservatizma, ne pa k boljševizmu, kakor je »Slov. Narod« hudo mušno pridjal. Ali sem jaz na potu k boljševizmu, naj »Slov. Narod« študira iz kazenskih aktov proti Alijagiču in mojemu prijatelju atentatorju Ivanoviču iz Beline, ki je v ječi, ker me je hotel kot zatiralca boljševizma ubiti.

Če pa kličemo proč od konservatizma, storil je to v svojih lepših mladostnih letih tudi »Slov. Narod«. Tudi tu se nam ni treba klati med seboj. Če se idejno ločimo, ni nas treba zmerjati za tate. Z nami lahko gredo vsi, če so stari 100 let ali več, ne samo mladini, zavračamo pa brez razlike starosti ljudi, ki ne vidijo rešitve naše družbe v pravi demokraciji. Hočemo posvetiti delo slojem, ki trpijo, konsumentom in

producentom, ne pa onim, ki si sami lahko pomagajo in pomoči stranke niso potrebni. S tem ni rečeno, da tudi slednjih ne bi mogli ceniti, če bodo individualno to zaslužili.

Zbor 9. aprila v Mariboru, ko se je ustanovila oblastna organizacija za severni del Slovenije s predsednikom Iv. Rebekom, in zbor 9. julija v Ljubljani, ko se je enaka organizacija s predsednikom dr. Žerjavom ustanovila za to oblast, to sta po mojem mnenju mejnika v zgodovini demokratske organizacije. Podrobno delo nas bode rešilo. Ti dve ustanovitvi sta moja srčna otroka. Prepričan sem, da jima nikdo ne more do živega! In to je danes mnogo vredno!

Dr. FERDO KORUN:

Nekaj iz zgodovine celjskih grofov.

(Dalje.)

Dasi zelo vpliven, ni bil posebno čislán, veliko manj pa priljubljen. Mržnja do njega se je po Korvinovi smrti še povečala. Vladohlepnost je pripeljala Ulrika tako daleč, da je očrnil Korvina pred kraljem; kralj ga je pozval k sebi na Dunaj, toda Hunjadin je pravočasno spoznal nakano in ni šel tja. Cesar ni Ulrik dosegel z zvijačo, mu je pomagala usoda. Leta 1456. je namreč padel Sibinjčan v boju s Turki pred Beogradom; nato so izvolili Ogri celiskega grofa Ulrika za kraljevega namestnika. Končno se mu je izpolnila dolgoletna želja in dosegel je čast, za katero se je potegoval večkrat tudi z mečem.

Ravno ta pridobitev na časti je bila vzrok njegovemu usodnemu ranemu padcu. Korvinovi pristaši so upravičeno pričakovali novih Ulrikovih nasilstev in spletk; sklenili so pospešiti njegovo usodo in ga umoriti. Akoravno se je skrbno čuval, opozorjen na lažiprijatelje, vendar ni ušel zalezovanju svojih nasprotnikov.

Sibinjčanin je zapustil dva sinova: Ladislava in Matjaža, ki sta le pretežko trpela, da je bil Ulrik izvoljen kraljevim namestnikom za Ogrsko. Ko so bili Križarji, med njimi Ulrik in kralj Ladislav, pred Beogradom, je dobil Ladislav v roke Ulrikovo pismo, v katerem

slednji svojemu tastu Brankoviču naznanja, da mu vpošlje prav kmalu dve krogli, kakoršnih še on ni videl; menil je namreč glavi obeh ponosnih Sibinjčaninov.

Leta 1456., 8. novembra se je podal Ulrik s kraljem Ladislavom v Beograd; prijatelji so opominjali celiskega grofa k večji opreznosti, toda on se je preveč zanašal na svojo moč in voliv in jih ni poslušal. Prihodnjega dne pozove Ladislav grofa k sebi, mu pokaže usodno pismo ter mu začne očitati njegove zvijače in nasilstva. Ulrik vzame ves razjarjen bližnjemu volaku meč in zamahne z njim proti Ladislavu. Kralj odbije udarec in glasno zakliče: »Ogri, ubijte tega drznega Celiana!« Ogri radi ubogajo in zavratno pobijejo zadnjega člana slavne in mogočne rodovine celjskih grofov. Po kratkem, toda hrabrem boju je izdihnil poslednji Celian 9. novembra 1456. v Belgradu.

Aeneas Sylvius Piccolomini, poznejši papež Pij II. nam slika Ulrika kot samooblastnega in slavohlepnega vojaka. Bil je visoke postave in suh; imel je živahne, plamteče oči, na obrazu pa pihotne poteze. Bil je zelo izkušen, zvit diplomat in še boljši politik; kot izvrsten govornik je hitro pridobival tudi tujce zase. V javnosti je nastopal najrajši v krasnih, purpurnih oblekah in s sijajnim spremstvom. Ves njegov blesk in slava sta le prehitro minula; mnogo prezgodaj za delavnega moža, ko je bil ravno v najboljših letih.

Truplo zavratno ubitega grofa so prepeljali iz Beograda v Celje, da ga dostojno in slovesno pokopljemo. Pogreb se je vršil z veliko svečanostjo in razkošnim bleском. V navzočnosti mnogobrojnega ljudstva iz vseh podložnih kraljev, meščanov, vitezov in vdovele grofice Katarine so prenesli truplo ranikega v mestno cerkev in ga položili na visok oder, pregrnjen s črno svilo in krasnim suknom. Okrog odra je stalo dvajset črnooblečenih revežev držečih v rokah goreče voščene sveče. Ko se je vršilo pri maši zadušnici darovanje, je Katarina vstala in položila svoj dar na oltar. Njenemu vzgledu so sledili vsi navzoči vitezi zbrani okrog zastav z grbi posameznih graščic celjske grofije. Vsi zastavonoše so položili zastave na oltar in zraven se ščit in čelado. Nato je

Catulle Mendès:

Resnicoljubni Peter.

(Iz francoščine.)

(Dalje.)

Hudobec je nadaljeval:

»Bog je ustvaril, tudi jaz sem ustvaril. Vse, kar obstoja, sem jaz rodil, on oblikuje samo, kar ni. Ali ni rekel skušnjavec sinu človekovemu: Vse ti dam, če predme padeš in me moliš? Kako bi mu mogel ponuditi, če ni moč? Še več, domisli se Spagnuolo, Jezus je učil svoje apostole: Vse rastline niso bile narejene od nebeškega očeta.«

»Jezus Sirah.« je pristavil menih.

»Ne, drugi. Jezus iz Nazareta, ki se je v Marijinem telesu spočel po posluhu.«

»Po posluhu?«

»Kako drugače, obrita butica? Njegov naravni glas se je slišal, ker je bil Beseda.«

»O Gospod.« je zaječal opat.

»Res,« je nadaljeval hudobec, »ti si res siromak, nič nimam veselja se s teboj razgovarjati. Ali ne veš, da je veliko cerkvenih očetov vzhoda in zahoda verovalo na to spočetje, ta nauk so našli tudi v liturgiji perzijske cerkve, ko je veliki Terebint, Scitanjev učenec, o-

znanjeval nauk v deželi Ahvaz.«

Benigen je pod hudičevimi koleni grozovito vzdihoval.

»Aha, dobro, dobro, te že poznam.« je kričal ti si demon stare herezije. Zasmeh in nesramnost sta tvoja imena. Tvoja usta so podobna nesnažnemu mestu, po katerem hodijo umazane svinje, tvoje besede so grde kakor blato. Človeški odpadek v podobi opice, ti si upaš udreti v to opatijo Saint-Gorgona, kjer živimo po čistih pravilih Camardulov, ti se drzneš govoriti meni, Benignu Spagnuolo, opatu?«

»Opat, ti si preveč domišljuječ,« mu je odgovoril. »Hudič, ki ve za vse stvari ne zmore nič več, kakor kak menih. Kdor spada k moji družbi, prav lahko prenaša. Ali nisem bil jaz, ki sem govoril z usti božjega Manesa.«

»Lep govor, kateremu je sledil tudi takoj učinek. Manes je bil živ zadavljen, njegovo kožo so pa, ko je bilo odstranjeno meso, napolnili s slamo ter jo je vrtel veter štiri dni obešeno na vratih Žužizavra. Tako se je zgodilo po božjem usmiljenju leta 272. božjega n-človečenja.«

»Dobro računjeno, jaz lahko pričam, ker sem se zaril v slamo.«

»Tako,« je rekel opat. »Zakaj ni tedaj kdo zažgal!«

»To bi lahko storil sam in sicer s

koncem mojega repa, ki kar prasketa od vročine, če kdo dihne vanj. — Dihni vanj, lepi menih, če te zebe! — Koža se je segrela, se odliščila in pokala, neko kakor prašičja, katero si ti večeraj povečerjal. Jaz sem se zagrnil v oblak ter zletel proti Filipopelu v Tracijo kjer sem si izbral stanovanje v trebuhu svetega Petra.«

»Ti lažeš, prokleta spaka.«

»Baziškega, če ti bolj ugaja, Osebi, v kateri sem prebival, je bilo ime Peter.«

»In zato je bil sežgan v Konstantinopolu od dobrega cesarja Aleksa.«

»Da, toda Nifon, menih kakor ti, me je skril v svoji bradi, ki je bila zelo lepa ter sem ostal v njej toliko časa, dokler mu jo niso odbrili na povelje patrijarha Mihela Oksita. Ko sem mislil, da sem svoje opravilo v Levanti izvršil, sem šel čez morje v žepu nekega Jeruzaleščana in skrit med listi arijanske bibije sem dospel v Trogir, kjer mi je ljudstvo dajalo najlepša imena. Mislim, da hudič, ki ga nazivljajo Lucibel, Črni bog, Satanaki, lahko govori z Benignom Spagnuolo, ki je bil, predno je postal opat Saint-Gorgona eksorcist v Rimu, drugi pa trdijo, da vratar.«

To je bil za prečastitega opata precej trd oreh.

»Nikar se ne bahaj, prazna pena.

Divja ljudstva so, ki te na ta način molijo. Cerkev ne more računati na ljudi, ki ne molijo latinski.«

»Res je,« je odgovoril hudič, gospod ne razume slovski. Zelo sem bil očaran v gradu Monteforte, kjer pojo latinske psalme in kaj se je zgodilo pred Turinom, gotovo tudi več.«

»Heribert, milanski nadškof, je sežgal tvoje privržence na prav lepi grmadi.«

»Opat, plamen mene nikakor ne prežene, obratno, ko so zažgali dračje, sem se potuhnil, spremenil v bolho ter skočil za srajco ženski, ki je potovala v Orleans v Francijo.«

»Da, da, herezija je največja potovalka, Errat error!«

»Odpotoval sem kot bolha, prišel sem kot lev. Lisay, ki me je imel na trebuhu, je močno zarjovel.«

»Toda kraljica s Konstancan mu je zbila podobno oko s palico, ko je izobčen zapustil cerkev.«

»Dobro, ušel sem in prehodil štiri gradove Montfort, Castelnau, Baymat, Baspromate, ki so jako lepe trdnjave.«

»Kamen za kamnom so jih porušili, tako nimaš več zavetišča, nag si in sam, prišel si v celico Benigna Spagnuolo, opata v Saint-Gorgonu, ki se te ne boji.«

(Dalje prih.)

prišlo 12 dečkov v črnih žalnih oblekah; med nje je stopil vitez v popolni bojni opremi in trikrat glasno zaklicar: »Danes grof celjski in nikdar več!« In ko je isti vitez zlomil ščit z grbom, na katerem je bilo troje zlatih zvezd na modrem polju, se je po cerkvi zaslišalo glasno jokanje in ihtenje. Umrl je zadnji moški potomec slavne plemiške rodovine, ki je štela celo kralje med svoje člane in ki je vse ostale sodobne plemenitaške rodovine prekašala v vplivu, moči in bogastvu. (Konec prih.)

O islamu.

(Predavanje Ed. Šimnica na celjskem Ljudskem vseučilišču.)

(Dalje.)

Za post je določen mesec Ramadan, tedaj se mora postiti od solnčnega vzhoda do zahoda. Tedaj se ne sme ne jesti, ne piti in ne kaditi.

Vsak mohamedan mora dajati miloščino in sicer najmanj desetino svojega premoženja, bodisi v denarju bodisi v blagu.

Vsak mohamedan mora iti enkrat v življenju v Mekko h Kaabi in sicer v mesecu romanja imenovanem Zulhiža. Vsak petek pa mora iti v mošejo k skupni molitvi.

Razun teh glavnih zapovedi je pa še prepovedano jesti nekatere jedi n. pr. svinjsko meso, piti vino (abstinenca!), prepovedano jim je igrati, zapovedana gostoljubnost do tujca in popotnika, sveta vojska proti nevernikom.

Najbolj senčnata stran islama je mnogoženstvo ali poligamija. Mohammed je dovolil v Koranu štiri žene in konkubinat s sužnjami v četrti suri naslovljen: Ženske.

3. Vers: »Vzemite za žene, katere se vam dopadejo dve ali tri ali štiri in vzemite še od suženj.« Ločitev zakona je dovoljena in lahko izpeljiva.

Omenili smo že, da so verske vaje bolj prazna zunanost kakor notranjost. Omenim le blazne verske vaje tulečih in plesočih dervišev (mohamedanskih menihov). Postavijo se v dve vrsti, da drug drugega gledajo, mečejo glavo naprej in nazaj, kriče, vplijejo, in kličejo Allaha dokler popolnoma ne pobesne in ne popadajo v nezavest. Na Wuled enebi na dan rojstva Mohammedovega je jezdiš Seich Dervišev vpričo skoro vsega prebivalstva Kaire po 40 na tleh ležečih derviših s težkim konjem. Ta igra Doš imenovana, se ponavlja vsako leto.

Čeprav je zahteval Mohammed vero v enega Boga, vendar se je vrnilo v Islam dolgo pozneje češčenje svetnikov. Pred vsem najdemo pri mohamedanih žive svetnike, ki jih imenujejo ob Nilu Welis, ki uživajo še za časa življenja versko češčenje. Taki svetniki so v raztrgane cape zaviti berači, Pakirji imenovani, ki se preživljajo z beračenjem in so zelo nadležni ljudem. Svetniki so vsi bebi in norci, katerih duh je že pri Bogu. Druge vrste svetniki so, ki imajo stalno bivališče. K tem romajo verniki, jim prinašajo darila in se jim priporočajo v molitve. To so ideali mohamedanskih svetnikov.

Kar se tiče vraž in prazne vere, so najbolj razširjene v Egiptu. Prvo, kar naj omenim je praznoverje v Afrite tj. zlobne duhove. Povsod žive in se vtičkajo v človeško življenje, nesreča in smrt, bolezen in bolečine, nerazumljive reči, neznane naravne prikazni so delo Afritov. Neki afriški potovalec pripoveduje sledeče: »Nepozaben mi ostane večer 27. febr. 1877. Sedel sem na terasi nemškega konzula v Luksorju in opazoval zvečer lunin mrk. Naenkrat sem zaslišal jok in upitje po ulicah, ko vprašam, kaj se je pripetilo, so mi povedali, da so domačini prepričani, da so Afriti do povzročili. (Konec prih.)

JDS.

Seja načelstva mariborske oblasne organizacije JDS se vrše dne 12. avg. zvečer v Celju.

Zbor zaupnikov JDS za mariborsko oblasť bo sklican za 13. avg. v Celju. Podrobnosti še objavimo.

Politične vesti.

Minister dr. Žerjav odpotoval v Beograd, 17. t. m. je prisel minister dr. Žerjav v Beograd ter prevzel posle ministrstva za socialno politiko.

Boj za železnice v Sloveniji. Koncem preteklega tedna so se vršile konference med zastopniki SKS, poslancema Rajarjem in Drofenikom in demokratskima poslancema dr. Kukovcem in Reisnerjem z ministrom saobračaja Staničem in ministrom pravde dr. Markovičem. Šlo je za to, da se ugotovi stanje, v katerem se nahaja danes vprašanje slovenskih železnic. Minister Stanič je opozarjal na to, da predvideva zakon o ameriškem posojilu, da se morajo iz posojila najprej dopolniti one gradnje, ki so predvidene že v notranjem investicijskem posojilu. V tem posojilu se nahajata za Slovenijo dve postavki: železnica Murska Sobota — Ljutomer — Ormož in in gradba inspektorata drž. železnic v Ljubljani. Zakon o ameriškem posojilu predvideva potrebne kredite, da se te dve gradnji dovršijo. Zastopnika SKS sta naglašala nujno potrebo, da dobi Slovenija najbližjo zvezo z Jadranom. Isto stališče sta zavzela v tem oziru posl. dr. Kukovec in Reisner. Dr. Kukovec je opozoril ministra Markoviča, da je vlada svoječasno, ko je šlo za odobritev rapalske pogodbe, obljubila, da dobi Slovenija kot nadomestilo za izgubljeno železnico št. Peter-Reka v najkrajšem času novo žel. zvezo z Jadranom. Minister Markovič, ki je bil takrat tuč član vlade, je izjavil, da se dobro spominja na takratna pogajanja, in da je bila Slovencem res obljubljena nova zveza. Nato sta ministra Stanič in Markovič izjavila pripravljenost, da se najde modus, kako bi se vendar dalo ugoditi tudi tej slovenski zahtevi. Pri nadaljnji razpravi se je pojavil predlog, naj bi se kredit, dovoljen za železnico Murska Sobota-Ormož prenesel na kočevsko železnico. Proti temu sta se odločno izjavila demokratska poslanca češ da se ne sme drezati v fiksne postavke in se tudi ne sme izzivati med mariborsko in ljubljansko oblastjo borba interesov, marveč da mora ostati projektirana in v predelih že začeta gradnja imenovane proge neizpremenjena in da je treba poiskati za kočevsko progo nove kredite. Na podlagi ten pogajanj se je vršila debata v min. svetu.

Volitve v oblasne skupščine in imenovanje velikih županov. Odbor za izvedbo zakona o oblastnih volitvah je razpravljal 17. tm. ter določil, da se vršijo volitve v oblasne skupščine prvi teden meseca oktobra. Na podlagi te določitve je stavil predlog, po kateri se imajo veliki župani postaviti najkasneje prvi teden meseca septembra.

Ureditve vprašanja naših bolnic. 17. julija je po intervenciji posl. Reisnerja in ministra dr. Žerjava prišlo do definitivne ureditve vprašanja bolnic v Sloveniji. Vse bolnice ostanejo v državni upravi. V finančni zakon se sprejme dodatek, po katerem imajo bolnice z zdravstveni odsek pravico uporabiti za materialne izdatke bolnic vse dohodke preko v proračunu nizko predvidenih postavk. Obenem bo zdravstvena uprava izvršila revizijo gospodarstva v bolnicah.

Uradniška pragmatika. Odbor ministrov je dovršil pregled načrta uradniškega zakona in leži sedaj načrt pri finančnem ministru. Glavni odbor Zveze uradniških organizacij bo v dogovoru s posl. prof. Reisnerjem s posebno intervencijo pospešil tehnično izvedbo finančnega efekta, nakar bo načrt predložen skupščini odnosno zakonodajnemu odboru. Predsednik Saveza dr. Jovanovič je danes ekspresno obvestil pokrajinske uradniške organizacije med njimi ljubljansko Osrednjo zvezo.

Parlamentarni obiski male antante. Koncem septembra obišče večje odposlanstvo našega parlamenta parlamente v Pragi, Varšavi in Bukarešti.

Šolska konvencija z Italijo. Minister Pribičević in Laza Markovič sta nadaljevala s pomočnikom ministra Nešičem konferenco, na kateri se je redigiralo besedilo šolskih konvencij glede izvršitve rapalske pogodbe.

Celjske novice.

V SLUŽBI NEMŠTVA.

Ponovno smo poročali, kako izzivajoče nastopajo v Celju preostanki onega »Nemštva«, ki je nekdanj, in ni še tega dolgo, s kamenjem in kolom divjalo in razbijalo po Celju ter ogrožalo

imetje in življenje slovenskega prebivalstva. Ti preostanki nekdanje neslavne celjske preteklosti: so to razni trgovci, obrtniki, odvetniki in zdravniki ki so po prevratu ostali mirno in nemoteno v Celju, kjer uživajo vse dobrote reda naše jugoslovenske države ter se nemoteno vzdržujejo in gospodarsko krepe od slovenskega prebivalstva, ki jim daje dela in zaslužka. Tako se godi pri nas tistim Nemcem, ki so bili nekdanj kot gospodarji Celja pionirji nemškega bojnega nasilja proti vsemu, kar je bilo pri nas narodnega in značajnega. Istočasno ko njihovi nemški celjski bratje iz »junaške« celjske prošlosti danes v Avstriji ječijo in trpe pomanjkanje in obljubljeni deželi Avstriji, kamor so se odselili, uživajo preostanki nemštva v Celju vse, kar hočejo. In vendar jim ni prav, njih bojna natura, ki je bila vajena surovega nasilja, kriči in izziva naprej kriči in izziva naravnost v odporu. Tako ne delajo manjšine, ki trpe preganjanje, to je početje ljudi, ki so prenasledeni dobrot življenja, tako postopavo ljudje, ki si prizadevajo žaliti vladajočo narodno večino, dobro vedo, da je slovenski značaj mehek, pošten in redaljubeh, da Slovenec vse prerad odpušča in pozabi, da Slovenec, tudi inteligent se nima pravega globokega nacionalnega ponosa, ki bi mu veleval, da treba take ljudi, ki so nas še pred par leti pobijali in denuncirali kot srbofile, danes ko nas v naši narodni državi, ki je nastala proti njihovi volji, zopet izzivajo — bojkotirati gospodarsko in družabno.

Glavna opora celjskega preostanka te vrste »Nemštva« je kol ob prevratu postala socialna demokracija, to se nasno kaže, tako da stopa v tej stranki v Celju v prvo ospredje obramba nemškega kapitalizma. Potom socialdemokratskih obč. zastopnikov so začeli tuk. Nemci izzivati v obč. svetu narodno in napredno večino ter operirati z namišljenim fašizmom. Reči moramo, da je to zelo pogrešena pot, in branitelji in čuvarji nemških rastočih interesov v Celju delajo pod firmo internacionalne socialdemokracije — mirnim Nemcem, ki jih je gotovo še nekaj, prav dvomljivo uslugu. Nas pa opominjajo, da treba v narodnih in naprednih vrstah več slovnosti in enotnosti, da se pravočasno pozneje v prave meje vse nemške in nemškutarske preostanke Celja, pa najst nosijo firmo vsenemškega Cilli ali pa firmo lažinternacionalne in tistega klerikalnega priveska, ki se v Celju oklepa in obeša na vrat vsemu, kar ima voljo in veselje, da žali nacionalizem in laja na jugoslovensko državo. Narodni in napredni Slovenci in Slovenke, nam ni treba ne kamenja, ne kolov, ne revolverjev, ne gniljih jajc, ne nemškega fašizma, pač pa značajnosti, odločnosti in ponosa, pa se bodo začeli hitro sušiti vsi tisti viri, iz kojih žive in se rede na naših prsih vse te pijavke, ki na nas pljuvajo, ki žalijo ob vsaki priliki nacionalni značaj našega mesta, pri tem pa kričijo, da so zatirani. Bojkot na celi črti neznačajnosti renegatstva in nemškemu izzivanju. Spomnite se, kako se godi našim bratom na Koroškem, kako mora nastopati slovenski trgovec, obrtnik, odvetnik ali zdravnik v Celoven ali v Gradcu, ako noče, da ga pri belem dnevu ne ubijejo tisti, ki so polni visoke nemške kulture in kojih bratje v Celju tako neodpustno greše nad našo potrpežljivostjo.

Fantazija celjskih Nemcev in njih uslužbencev: celjskih socialdemokratov je zadnje dni tako narasla, da so že v duhu gledali, kako »Sokolci« razbijajo in pobijajo preostanke nemškega Celja, baje je o tem govoril napram braniteljem reda in rada — gospodom socialdemokratom v Celju tudi neki jugoslovenski narednik, in vodja socialdemokratov se je čutil primoranega v obč. svetu interpelirati g. župana, naj potrebno ukrene, da se ne bi Nemcem po starem nemškem receptu delala sila. Izgleda, da prihajajo socialdemokrati nekoliko prepozno, kakor tiste procesije, ki v dežju prosijo za dež, ali v solncu za lepo vreme. Časi, ko se je bilo v Celju bati za red in življenje, so za nami, prestali smo jih brez socialdemokratske pomoči, ki je bila tedaj očito v službi nemškega nasilja, danes pa se obeša na nemčurski frak, odkoder pričakuje pomoči. O Sokolstvu in nas Slovencih pa morejo soditi tako re ljudje, ki nimajo v srcu niti trohice na-

rodnega čuta in menijo, da je posebno častno za značaj človeka, ako je bil tedaj, ko je tako kazalo, nemškutar, danes pa je navidez Slovenec, ker tako bolje kaže. Ako imamo v Celju jugoslovenske narednike, ki tako sodijo o Sokolstvu, je žalostno in bi kazalo, da zamenja dotični gospod narednik jugoslov. voj. uniformo z rudečo zastavo internacionalne, ki pljuva na vse, kar je narodno in ni rudeče.

Brezobzirnost. Skozi park in proti Liscam vozi zadnje čase vedno nek avtomobil. Neglede na to, da celo v idlični samoti parka navaden zemljan nima miru pred temi smrdljivci, ogroža pasante na poti proti Liscam, da brez signala drvi po cesti. Kakor znano je pot ondi zelo ozka, na eni strani je breg Savinje, na drugi pa hrib. Kam naj se tu človek umakne? Opozorjamo varnostno oblast, da opozori posestnika avtomobila, naj vozi počasi in ima več obzirnosti do pasantov. Če pa ta pot ni za avtomobile, naj se pa prepove vožnja.

Je to tlakanje ali kaj? Po nekaterih ulicah v Celju in zlasti ob periferiji se snje kamenje kakor pač pride. Zdi se nam smiselno, da bi se ne spravljalo na ceste predebelo okroglo kamenje, ki se nikoli ne razvozi in ki silno pači vso cesto. Nekoliko bi se kamenje moralo vendar raztolči, da bi ga kolo lažje prijelo in res zdrobilo. In pa okusa bi se ne smelo žaliti s takim »kaldrimisanim« kakor kje sredi Berata ali Tirane.

So ptiči in še lepše ptice v Celju. Ti pride narodna dama ali pa zlahtna dedica v takozvano nemško trgovino, kje lastnik z drugo isti čas navzočo stranko govori slovenski, pa naročuje nemški. Bože, pošlji še hujšo sušo, da usahne tako ščavje!

Nekateré celjske banke so največji krivci, da naš jezik ne more prodreti v kontore takozvanih nemških trgovcev. Kako suženjsko pisarijo po nemški! In dogaja se celo, da se nemškim firmam na slovenske dopise »za protiuslugo« nemški dopisuje. Kako ne bi, ko so pa bankirji deloma res Nemci, deloma pa resnični nemčurji, ki si še celo svojega imena niso sigurni!

Umetna ugotovitev. V zadevi dvojezičnih prijavnih listov za potujoče tujce v tukajšnjih prenočiščih, ki so bili v zadnji občinski seji predmet protesta s strani g. podžupana Žabkarja, se nas pristojnega mesta izvešča in ugotavlja, da rečene dvojezične prijavnice niso bile nikake uradne tiskovine temveč zasebne zglašilne tiskovine lastnikov prenočišč, ki se predajajo policijskemu zglašilnemu uradu. Kljub temu je policijski urad videč upravičeno pritožbo, uporabo rečenih tiskovin uradno ukinil in predpisal novo trojezično slovensko-srbohrvatsko (v cirilici) in francosko besedilo. — Z rečenimi priglasnicami gostilničarska zadruga ni v zvezi in ni imela z izdajo istih posla.

Občni zbor »Godbenega društva v Celju«, ki je bil določen na 20. tm. se je moral vsled nastajih ovir preložiti na dne 24. avgusta t. l. Ura in dnevi red istega ostaneta neizpremenjena. Prosimo, da vzanemo člani to na znanje.

Blagodejni dež. V nedeljo smo dobili po dolgotrajni suši in vročini toliko zaželeni dež, a prišel je z nevihto in ga je padlo le toliko, da se je ozračje nekoliko ohladilo. Danes 19. pa je začelo okrog 10. ure lepo deževati, upajmo, da se bode zemlja vendar napojila ter se bode žito in drugi poljski pridelki zopet okrepili in opomogli.

Klub napr. slov. akademikov v Celju sklicuje na dan 23. julija ob 9. uri dopoldne svoj redni občni zbor, ki se vrši v društvenih prostorih Nar. doma. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo odbornikov. 4. Poročilo revizorjev. 5. Sprememba pravil. 6. Volitve novega odbora. 7. Slučajnosti. Vabimo vse klubove člane in gg. starejšine, da se obč. zbora udeležijo. Odbor.

Postaja II. varnostne straže v Vrvarski ulici št. 1 je bila dne 17. jul. t. l. vsled reduciranega staleža moštva ukinjena in njen delokrog prenešen na postajo I na mestnem magistratu. Prebivalstvo mesta naj se v bodoče obrača le na to.

Telepat Svengali priredi v soboto zvečer ob 9. uri v hotelu »Union« telepatški večer. Svengali je domač telepat, ki je proizvajal pred kratkim v Mariboru krasne točke. Oba mariborska

dnevnika »Tabor« in »Marburger Zeitung« se o njem jako laskavo izražata. Nastopil je z neverjetno težkimi programskimi točkami, ki jih je rešil vse povoljno in v zadovoljstvo navzočega občinstva. Upamo, da bo tudi v Celju prišlo občinstvo z zanimanjem v njegovemu telepatiskemu večeru.

Obrtni vestnik.

OBRTNA RAZSTAVA V CELJU
12. do 22. avgusta 1922.

Povodom letošnje prve obrtne razstave v Celju od 12. do 22. avgusta izdaja Zvezna tiskarna v Celju razstavljalni katalog, na kojega vse tvrdke, ki se razstave udeležijo, ponovno opozarjamo. Čas za prijavo inseratov za ta katalog je le še kratek, tvrdke ki žele inserirati, naj se takoj zglase pismeno ali ustmeno pri Zvezni tiskarni v Celju.

Vsem razstavljalcem naznanja odbor obrtne razstave, da je južna železnica dovolila znaten popust pri tovorniški za izložbeno blago, kakor tudi 50% popusta za osebno vožnjo s potniškimi vlaki. Ti popusti veljajo le na podlagi tozadevne legitimacije. Kakor hitro dosepe tako dovoljenje tudi od državne železnice, bode razposlal odbor obrtne razstave v Celju vsem razstavljalcem tozadevne legitimacije in navodila. Tudi se bodo razposlale na razne kraje v predprodajo vstopnice, ki veljajo kot legitimacije za polovično vožnjo.

Otvoritev Obrtne razstave se bliža bolj in bolj in se obrtništvo pozivlja k vztrajnemu delu, da vsak izpopolni pravočasno, a žrtvuje vse v povzdigo naše prve pokrajinske Obrtne razstave, saj trud mu bode potem stotero poplačan. Pokažite kaj zmorete in po delu se Vas bo sodilo.

Vsak razstavljalet ima že svoj odmerjeni prostor in žim bo primerno ograjen, se pravočasno poroča, da morejo razstavljalci pričeti s popolnitvijo.

Nekatere večje tvrdke so pričete že dovažati svojo razstavno blago iz opreznosti, da ne bodo zadnje dni pred otvoritvijo vsled navala pri delu ovirane. Vendar pa se priporoča vsem, da ne začnejo z dovažanjem pred 25. julijem, ker se vrše sedaj ravno razna mizarska dela v notranjih prostorih.

Ob zaključku prijavnega roka se je pokazalo veliko večje število prijavnic, kakor je bilo prvotno pričakovati, kar gre v prvi vrsti tudi priznanje vsem večjim industrijskim podjetjem, ki so se zavedala velikega pomena razstave in solidarnosti z obrtništvom s tem, da so se vsaj bližnja korporativno odzvala vabilu. Notranji prostori so izpolnjeni s zasedbo in brezdvomno se bode moralo misliti še na postavitve barake na dvorišču.

Te dni so bili razposlani plakati po celi Jugoslaviji in na vse bližnje in daleč organizacije. Posestniki istih se vladno naprošajo, da te plakate pritrdijo na občinstvu dostopnih krajih, ker plakati na skrivnem kraju nima nobenega pomena. Kdor želi imeti v svrhu razpečavanja plakate, naj se obrne na odbor Razstave v Celju, ter se mu radevolje dološljejo. Razstavna pisarna je dobila te dni tudi telefon, ki ima številko 103, da se na tak način prihrani marsikateremu nepotrebna pot, kar se da lahko telefonično urediti.

Dopisi.

Grobelno. (Ciril - Metodova prireditelj.) Čez 22.000 K izkupička je prinesla Ciril - Metodova prireditelj na Grobelnem. Glavni družbi pa se je odposlal čisti dobiček 16000 K ali 4000 Din. Trudapolnemu delu gotovo najlepše

plačilo in uspeh! Smelo lahko trdim, da je tukajšnja podružnica ena izmed najbolj agilnih in požrtvovalnih v delu za narod. Krasen poletni dan — v nedeljo 2. julija — nas je napolnil z najboljšimi npi na obilo žetev. Nismo se varali, veselilni prostor se je polnil. Prišlo je domače občinstvo in obilica cenj. gostov iz bližnjih in daljnih vasi in trgov. Tudi Celjani in Mariboržani so bili zastopani. Na veselilnem prostoru se je nudilo udeležencem razna telesna okrepčila v zelenih šotorih. Na prostem pa so prodajale dične mladenke srečke, šopke, razglednice itd. Dobitki srečolova so bili kaj okusni ter jih je bilo čez 200. Za duševno razvedrilo je skrbela godba in vrli pevci. Mrak je razprostiral svoja črna krila na ta pestri vrvež. Vsem se je čitala na obrazu zadovoljnost in živahnost. Uspeh prireditve je bil res presenetljiv. Vsem udeležencem bode izrečena tem potom zahvala in na veselo svidenje prihodnjič! Pristrčno zahvala kliče tudi darovalcem lepih dobitkov, peciva in pijače! Iskrena hvala tudi darovalcu lesa in posestniku travnika! Čast in priznanje še vsem onim, ki so na ta ali oni način pripomogli, da se je slavlje tako lepo in uspešno izvršilo. Zdravo!

Konjice. (Klerikalno hujskanje v šoli.) Tukajšnji kaplan Tovornik ni samo vodja orlovske organizacije v našem kraju, temveč tudi veroučitelj na dekliški ljudski šoli. Kot tak je 6. tm. med veronaukom v 6. razredu imenovane šole nesramno udrihal po Sokolih, češ, da so sami brezverci in da pride vsakdo v pekel, kdor pristopi k Sokolu. Neki učenki pa klevetanje kateheta ni bilo po volji in vprašala ga je, kako je mogoče, da so Sokoli taki ničvredneži, ko pa se vendar tudi naš kralj Aleksander — Sokol. Kaplana je občila rundečica in molčal je nad moralčno klofuto, katero mu je prizadajala njegova lastna učenka. Sedaj ima besedo v tej zadevi šolska oblast in zahtevamo najodločneje, da se nemudoma uvede preiskava proti veroučitelju, ki zastruplja mladino s strankarskim hujskanjem celo v šoli med poukom.

Dnevna kronika.

Požari v Sloveniji. K požaru v Bohinjski Bistrici se še podrobneje poroča, da je vpelel skoraj celo vas. Šten veter, velika suša, hiše večina hrite s škričjem so povzročile, da se je požar bliskoma razširil na vse strani. Vsega skupaj je požar uničil 26 hiš. Poginilo je tudi veliko živine. Bogati posestniki so danes berači. V nedeljo sta kralj in kraljica obiskala pogorišče, s sočutjem sta se zanimala za vsacega posameznega pogorelega. Kralj je s solzami v očeh nagovoril trgovca Grobotka, ki je utrpel največ škode. Ukazal je naj se popiše natančno škoda vsakega posameznika ter obljubil izdatno pomoč. Prebivalstvo ga je kljub veliki žalosti pristrčno pozdravljalo. Škoda se ceni nad petdeset milijonov kron.

Isti dan kakor v Bohinjski Bistrici je nastal požar v sušilnici opekarne Steinklauber, ki se je hitro razširil na vso opekarno. Požarnim brambam se je posrečilo požar omejiti. Človeških žrtev ni bilo. Škoda se ceni na 1 milijon kron. Požar je nastal najbrže zato, ker je bila peč v sušilnici preveč zakurjena, čuvaj pa predolgo odsoten.

V petek zvečer se je vnel gozd na slovenski kalvariji pri Pekrah po trirurnem naporu se je posrečilo požarnim brambam ogenj omejiti. Ponoči je znova začelo goreti, tako da so požarne brambе morale zopet stopiti v akcijo.

Isti dan, v nedeljo, je padla iskra lokomotive, ki vozi proti Laverici pri

Ljubljani, na kozolec posestnika po domače »pri Mihatu«, ter ga vžgala. Otroka, ki sta bila slučajno na kozolcu sta zapazila ogenj ter tekla po pomoč. Radi silnega vetra se je ogenj hitro razširil, v dveh minutah je bilo 30 m oddaljeno poslopje že v plamenu. Vnelo se je se eno poslopje in en kozolec. Med drugim je zgorelo 13 prašičev, velika množina perila in obleke, vse seno, ki je bilo spravljeno v kozolcih in razni gospodarski predmeti. Škoda se ceni na okoli dva milijona kron. — V gozdu posestnika Konška iz Trojan je prošli teden izbruhnil požar, ki se je hitro razširil ter divjal naposled v obsegu štirih hektarov. Skupna škoda se ceni na približno pol milijona kron. Naivečjo škodo, nad 400.000 kron, ima trgovec Krzman iz Kamnika.

Strela je udarila v Št. Vidu pri Grobelnem v nedeljo dne 16. julija med dopoldansko nevihto v gospodarsko poslopje posestnika Franca Pevec valgo Riharja. Živino so rešili, a zgorelo je poslopje s krmo in stroji vred. Škoda znaša gotovo čez 100 tisoč kron. Čast in hvala vrlim gasilcem iz Šmarja, ki so nam kot požrtvovalni sosedi vedno in gotovo na pomoč.

Koncert v Rogaški Slatini. P. t. goste in okoličane našega lepega letovišča opozarjamo, da koncertira v soboto, dne 22. julija t. l. ob 8. zvečer v dvorani Zdraviliškega doma pevski zbor »Ljubljanskega Zvona« iz Ljubljane. Pojo izključno srbske, hrvaške in slovenske narodne pesmi. Koncert zasluži posebno pozornost gostov in okoličanov Rogaške Slatine.

Zahvala. Soproga doktor Trenca, kopal, zdravnika podarila je tukaj. revnim šolarjem 800 K, za kar ji podpisano vodstvo izreka iskreno zahvalo. Šol. vod. Dobrna.

Podružnica Jugoslovanske matice na Dobrni priredi v četrtek 20. t. m. ob 8. uri zvečer družabni sestanek v topliški dvorani. Na vsopreda je več moških zborov, solospjev in godba.

Velika premogovniška nesreča. V premogovniku Jablanica je po poročilih zagrebških listov zasula zemlja štiri rudarje. Rudniška uprava je bila o nesreči takoj obveščena in delavci so šli reševati svoje tovariše. Po napornem delu so odkopali delavca Stefana Majerja težko ranjenega, kmalu na to mrtvo truplo Vladimiru Mačiču. Ostala dva sta ostala pod ruševino. Nekaj časa so slišali še klicanje na pomoč, ki je pa prišla prepozno.

Nezgoda na ljubljanskem državnem kolodvoru. Šofer stavbne družbe je s tovornim avtomobilom vozil premog z ljubljanskega državnega kolodvora. — Vsled prevelikega trenja se je avtomobil vnel in začel je goreti tudi premog, kar je bilo tembolj nevarno, ker se je nahajala v bližini večja množina bencina. Posrečilo se je spraviti goreč avtomobil pravočasno iz nevarne okolice.

Samomor Rathenauovih morilcev. Policiji, orožništvu in vojaštvu se je posrečilo po celonočnem koncentričnem pogonu zajeti Rathenauova morilca Fischerja in Kerna na gradu Saaleck pri kopališču Kösen. Ko so čete obkolile grad in hotele s silo vdreti vanj, sta prišla Fischer in Kern na stolpič ter vzklikala voditelju organizacije »C« kapitanu Erhartu, nato pa zopet izginila. Iz poslopja sta se čula dva strela. Ko so takoj nato detektivni vdrl v notranje prostore, sta ležala morilca v malem salonu, eden na tleh, drugi na otomanu, oba s prestreljeno glavo.

Dobra žena in mati ima vedno nekoliko steklenic lekarnarje Fellerja prijetno dišečega »Elsafluida« pri hiši. Dobro služi za drgnjenje hrbta, rok, nog in celega telesa, kot kosmetikom za usta,

kožo in glavo. Mnogo močnejši, izdatnejši in delujoči kakor francosko žganje. 3 dvojnate steklenice ali 1 specialna steklenica skupno z zavojem in poštnino za 48 K pošilja: Eugen V. Feller, Stubica donja Elsattrg 356, Hrvatsko. p

Razne vesti.

Bodočnost svilenih nogovic. Francoski izdelovatelji trikotaž so z žalostjo konstatirali, da so se ženska krila precej podaljšala, kajti ni več daleč dan, ko bodo segala do tal in takrat bodo izginile tudi svilene nogovice, ki so jim pripomogle do krasnih palač. Zato skušajo obdržati svilene nogovice s spremembo barv, ki so v nasprotju z lanskimi barvami. V Parizu se pojavljajo modne dame v črnini, toda s popolnoma belimi svilenimi nogavicami. Nadejajo se, da bodo proglašili za moderne in elegantne tudi preluknjane nogovice, ki so že davno izven mode. Ženska moda povzroča torej tudi tovarnariem velike skrbi in ne samo zakonskim možem.

Francija hoče imeti monopol na najlepše kino - igralke. »Journal« razpisuje visoko nagrado za pridobitev najlepše francoske kino - igralke. To naj se zgodi takole: V teku meseca julija bo izbralo dvajset francoskih mest po eno najlepših deklet v starosti od 17 do 25 let. Posebno razsodišče bo odločevalo samo o lepoti obraza in o harmoniji telesnih oblik. Vsaka od teh dvajsetih bo dobila nagrado v znesku 1000 frankov. Prvega avgusta pa bodo morale priti vse v Pariz, kjer bo drugo razsodišče sestavljeno iz samih umetnikov, izbralo med njimi šest najlepših. Filmski pisatelji bodo napisali za vsako teh šestih posebno »dramo«. Med uprizoritvijo teh filmov bo definitivna komisija izbrala eno, ki je najbolj uplivala s svojo lepoto in s svojo dramatično živahnostjo. Ta izvoljenka bo dobila nagrado v znesku 50.000 frankov ter bo proglašena kot nepremagljiva triumfatorica in francoska kinematografska zvezda. Na ta način nameravajo v Franciji priti do monopola za najlepše kino-igralke, ki ga ima do sedaj Amerika.

Narodno gospodarstvo.

VIII. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljske rastline.

Zatec, CSR, dne 6. 7. 1922. Zadnji teden se je stanje hmeljskih nasadov izboljšalo. Včerajšnji dež je rastlino precej okrepčal, dasi ga je bilo premalo. Danes se lahko reče, da ste 2 tretjini vseh nasadov prav lepi. Rastlina v njih je dorastla do vrha žice, je zdrava in krepka. Bolhači se nahajajo le še tu in tam. V okolišju se nahaja vendar tudi precej občin, v katerih so nasadi po bolhaču občutno trpeli; v njih je rastlina zrastle le do ½ žice in ne bodo dali tudi pri najugodnejšem vremenu normalne letine. Zdravi nasadi stoje v polnem cvetju in obljubujejo prav dobro letino ako seveda še ne pride kaj nepričakovanega vmes. Več dežja in stanovitno lepo vreme s toplimi nočmi bilo bi potrebno v nadaljni razvoji hmeljske rastline. O množini letošnjega pridelka govoriti, bi bilo prezgodaj; vendar se lahko reče, da bomo letos več pridelali kakor lansko leto; vse je odvisno od vremena.

O stanju hmeljskih nasadov v Nemčiji poroča ravnatelj Gauba iz Zateca sledeče: Mali okoliš Spalt obljubuje prav dobro, največji Holedan in drugi največji Hersbruck pa je srednje dobro letino. V zadnjih dveh okoliših je stanje hmeljskih nasadov podobno onemu na Češkem, namreč ¾ prav dobro, ¼ srednje, ¼ slabo. Najmanjša okoliša: Neu-

Zahtevajte povsod

PEKATETE

tudi same maharone iz staroznane tovarne Žnidaršič & Valenčič, Ilirska Bistrica.

ZALOGA: R. Bunc in drug, Ljubljana-Celje-Maribor

Poštni ček.
rač. 10.598**Podružnica**
Ljubljanske kreditne banke v CeljuTelefon
št. 75 in 76

Delniška glavnica 50.000.000 kron.

CENTRALA V LJUBLJANI

Rezervni fond 50.000.000 kron.

Podružnice

v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Ptuj, Sarajevu, Splitu in Trstu. 142 50-20

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.**Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrsne kredite.****Prodaja srečke državne razredne loterije.**

stadt a. d. Aisch in Kinding Land ne pride v poštev. Letina Bavarske torej ne bode preobila; ker pa se večinoma goji pozni hmelj, se še glede letine lahko marsikaj spremeni. »Saazer Hopfen- u. Brauer - Zeitung.«

IX. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljske rastline.

Žalec v Savinjski dolini, 15. 7. 1922. V sled pomanjkanja mokrote je rastlina pri hudi vročini nekoliko zaostala v razvoju, kar se posebno o slabjših in slabih nasadih povedati mora. Golding je v polnem cvetju, med tem ko pozni hmelj prične poganjati cvetne popke. V sled vročine je začelo spodnje listje v nekaterih nasadih rumeneti. Rastlina je pa zdrava in brez mrčesa. Ker že od dne 1. julija ni izdatno deževalo, bilo bi najnujno potrebno, da bi v dosegu obilo lepega hmelja pohleven dež temeljito premočil vsa hmeljišča. Društvo vodstvo.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisnika brez podpisa iz Celja prosimo, da se osebno zgledajo v našem uredništvu v svrhu nadaljnjega postopanja, ker na anonimne dopise se ne moremo ozirati. — Gg. dopisnike prosimo, naj oprostijo, če niso bili objavljeni še vsi poslani dopisi. Radi pomanjkanja prostora pridejo isti na vrsto prihodnjih. Prosimo še raznih kratkih poročil iz raznih krajev.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

Učitelj

sprejme enega ali dva učenca v poučevanje, ki sta ali bodeta vstopila v I. gimn. razred, čez počitnice in tudi dalje. Naslov se izve v upravištvu »Nove Dobe«. 806 2-1

Učenec

z dobro šolsko naobrazbo se takoj sprejme

v trgovino **R. Stermečki, Celje.** Pri ponudbi je treba prepis spričevala. 2-1

Žimnice divane otomane

izdeljuje trpežno ter po zmerni ceni **IVAN STRELEC**

Celje, Samostanska ul. 2.

Izvršuje vsa tapetarska dela in popravila.

Sprejme se

učenec

iz boljše hiše s primerno šolsko izobrazbo. Ponudbe na veletrgovino Jos. Boecio, Brežice.

Lesni trgovci - izvozniki!

Ocarinjenje, odpremo in vseh za izvoz potrebnih listin oskrbuje najhitreje špedicijsko podjetje Aleksandrova ulica št. 4. 3-2

„KOMPAS“ CELJE**Več vagonov Portland cementa**

odda na drobno in debelo

Fr. Pajman, Celje, Ljubljanska cesta.

Lipovo cvetje, arniko

ter razna druga zdravilna zelišča kupi v vsaki množini in plača najbolje v Jugoslaviji

tvrdka **V. H. ROHRMANN, Ljubljana.**

Modele čevljev

v celih serijah iz lepenke, po modernih kopitnih oblikah ali ameriških oblikah izrezane, dobavljajo za tovarne obuvala in čevljarje. Apartne, elegantne oblike. Velikanska izbira novitet za vsako sezijo.

Zgornje dele

izdelujem iz od naročnika mi doposlanega materiala, prvovrstno, hitro in po ceni. Posebna delazmožnost v montiranju zgornjih delov za

tovarne obuvala.

Nakup, reparatura in prodaja

čevljarskih strojev.

Zahtevajte prospekte od **Ralph F. Richter, Subotica VI.**

Poučevanje

v vseh strokah, moderne, mehanične izdelave obuvala. Zahtevajte prospekt. 791 78-2

Veliko poslopje s sušilnico

4 x 3 m v Šoštanju se prodaja.

Vpraša se: **Karl Pečovnik, Šoštanj.**

Kavarna

v Šoštanju se odda v najem 3-3 pod šifro »Nova Doba«, Celje.

Moško kolo

še skoraj novo se prodaja za K 6000.— Vpraša se pri

Mastnaku, Ložnica št. 1, Celje. 2-2

Kupujem razne čiste steklenice. P. Matkovič, Celje

Glavni trg 3-2

Dražbeni oklic.

Na predlog zakoncev Ivana in Elizabete Slamnik, posestnikov v Vrbju pri Žalcu št. 72 in Jožefa Lavrič, bivšega posestnika v Bukovemžlaku h. št. 21 katere zastopa dr. Anton Ogrizek, odvetnik v Celju, bode v petek, dne 11. avgusta 11. ob 10. uri dopoldne v pisarni podpisanega notarja

prostov. javna dražba

emljišča vl. št. 167 kat. občina Goričica, katero obstoji iz dveh gozdnih parcel u se bode sklicalo kot celota. Izklicna cena znaša 30.000 kron. Pred pričetkom dražbe je treba položiti v roke sodnega komisarja kot vadij K 3.000.—

Natančnejši podatki so na razpolago v pisarni podpisanega notarja — Dečkov trg št. 3, ob uradnih urah.

V Celju, dne 12. julija 1922.

Jurij Detiček s. r.
notar kot sodni komisar.

Dražbeni oklic.

Na predlog zakoncev Ivana in Elizabete Slamnik, posestnikov v Vrbju pri Žalcu št. 72, katera zastopa dr. Anton Ogrizek, odvetnik v Celju bode v petek dne 11. avgusta 1922 ob 9. uri predpoldne v pisarni podpisanega notarja

prostovoljna javna dražba

zemljišča vl. št. 507 kat. obč. Žalec, katero obstoji iz hiše št. 72 in zraven pripadajočih parcel v skupnem obsegu 4.997 m² in se bode izklicalo kot celota. Izklicna cena znaša 100.000 K. Pred pričetkom dražbe je treba položiti v roke sodnega komisarja kot vadij 10.000 K.

Natančnejši podatki so na razpolago v pisarni podpisanega notarja — Dečkov trg št. 3, ob uradnih urah.

V Celju, dne 12. julija 1922.

Jurij Detiček s. r.
notar kot sodni komisar.

Velika zaloga vsakovrstnih kravat, moških pasov in svilenih žepnih robcev.

Drago Cerlini *celje*

Tovarnica samoozeznic in drugih modnih predmetov.

Glavni trg 17.

Točna posrežba.

Export. Export.

Vse sokolske potrebščine

za člane, članice, naraščaj in deco po predpisu Jugoslovanskega Sokolskega Saveza ima v zalogi

DRAGO SCHWAB (preje Schwab & Bizjak)

Pod Narodno kavarno. Ljubljana Dvorni trg 3.

Slavnostni kroji po meri se izdelujejo v najkrajšem času v lastnem salonu; na željo se razpošiljajo posamezni deli in sokolsko sukno proti povzetju.

Razširjajte „Novo Dobo!“